

богато съ злато червенитѣ депутатски мундирѣ и да хвърлят прахъ въ очигѣ на Турцитѣ — бусурмачи, отъ името на цѣла Полша да имъ се напомни Янъ Собѣский и поражението подъ Вiena — може би тѣ ще се опияшатъ, но да не се завежда речъ за битката подъ Варна: това бѣше работа маджарска. Познанцитѣ се заловиха за правото и за историята, и общаватъ да издадѣтъ рѣдъ статии за доказателство на това че България има право на самостоятелна църква, на свобода и даже на съществуване, само да слушатъ фонъ-Кроенковци и другитѣ фонове, които развѣжда Прусия и извизва като изъ рж-кавъ, които могатъ да се проявятъ и на Дунава за да утвърдятъ господството на фоноветѣ, а на сиромаша Турчинѣ да кажатъ: вѣтъ отъ Дунава! Тѣзи рѣка нѣкога славянска, по милостта на фоноветѣ ще стане нѣмка, ако Българитѣ не кажатъ на Нѣмцитѣ: вѣтъ!

Сѣмо русскитѣ вѣстници се занимаха съ това събитие съ искренна участъ и съ Славянскѣ добродѣтели: тѣ съвѣтѣваха да бжлатъ благоразумни и да не слушатъ подккоросванията и подбужданията, а сами да молятъ своето правителство да не допусне съплеменниятъ народъ до заигнване; въ същото врѣме тѣ събираха парични помощи за подпомагане нещастнитѣ жертви. Това е по старячески, и по-християнски.

Въ вѣстниците се развиваха за възстание въ България; но гдѣ е то? Валиитѣ, мюте-арифитѣ, мушкитѣ, пашитѣ, заптиитѣ, кавалерията, пѣхотата търсятъ възстанието надлъжъ и наширъ по цѣлата страна, но нигдѣ не могатъ да го видятъ, нито да чуятъ за него. Даже шпионитѣ на агенството се призоваватъ че тѣ не сполучили да откриятъ нищо достоверно — едни само слухове. Нѣкой си видѣлъ че единъ Българинъ се молялъ предъ киевскитѣ повлатенъ образъ на Свѣти Георги; казваха че на Свѣта Гора занесли нѣкакви книжки; навѣрно по Дунава съ картечници плувала такава голѣма бѣчва, щото въ нея бѣ могли да се скриятъ топове, даже круповски; забѣлѣжили четири кучета, които прѣплували заедно отъ лѣвийтъ брѣгъ на дѣснийтъ, трѣбва да сж непримѣ-